

[Paahøi.]

rykke med sit nuværende lån i disse selskaber, så der herigennem kan tilvejebringes nye muligheder for socialt boligbyggeri, uden at staten direkte udlåner penge dertil.

Det foreslås endvidere, at staten skal kunne gå ind med lån til lejeres overtagelse af boliger på andelsbasis. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, at staten impliceres i dette. Jeg tror, det kan ordnes på privat basis; men det kan vi se på i udvalget.

Endvidere åbnes der ved lovforslaget mulighed for at give istandsættelseslån. Dertil vil jeg sige, at den adgang, der er i den nugældende lov til lån til istandsættelsesarbejder, moderniseringer og sådant, praktisk talt ikke udnyttes. Jeg tror, det kun er omkring $\frac{1}{2}$ mill. kr. om året, der udlånes til dette formål. Jeg tror bestemt, at lånebehovet med henblik på moderniseringer af lejligheder i meget vidt omfang eller formentlig fuldt ud kan tilfredsstilles ad private lånekanaler, således at staten ikke behøver at gå ind i det.

Fra oppositionens side lægger vi megen vægt på, at vi i fremtiden får et bedre forhold mellem langtidsopsparing og boligbyggeri. Vi har derfor udarbejdet et lovforslag, som i løbet af kort tid vil blive fremsat i tinget, et forslag, som i øvrigt bygger på en tanke, som daværende indenrigs- og boligminister Aksel Møller fremsatte i et folketingsudvalg. Forslaget, som i sin tid blev udarbejdet af boligministeriet efter forhandling med finansministeriet, går ud på, at man skulle kunne afskrive 1 pct. om året af ejendommens opførelsesomkostninger i de første 10 år. Det sociale boligbyggeri er jo skattefrit, mens den private bygherre har en skattebyrde, som er særlig tyngende i de første år, hvor hele ejendommens overskud går med til at betale prioritetsafdrag. Byggeriet lider af en følelig mangel på likviditet. Der er ingen penge til at betale skatter med. Det vil være en væsentlig hjælp både for det forretningsmæssige byggeri og for parcelhusbyggeriet, hvis man

kan indrømme en sådan afskrivningsret. Det forretningsmæssige boligbyggeri har jo en særlig udlejningsrisiko, så længe restriktionerne ikke er afviklet, idet det skal konkurrere med den lave leje i den gamle boligmasse og med det statsstøttede, skattefrie sociale byggeri. Forslaget vil også kunne begrænse bygherrens risiko ved de høje anskaffelsessummer i en overgangstid, indtil byggeriets omkostningsniveau er blevet mere normaliseret.

De skattemæssige konsekvenser vil så i øvrigt blive, at hvis man har opført en ejendom med salg for øje eller som led i sin næring, bliver man indkomstbeskattet af den fortjeneste, man indvinder ved senere salg, derunder også de stedfundne afskrivninger. Hvis man derimod opfører et hus til bolig for sig selv, vil man ikke senere blive beskattet af den fortjeneste, man har opnået. Det er min tro, at også folk med jævne indkomster, som selv ordner deres boligproblem ved at bygge eget hus eller købe et nybygget hus, derved vil kunne få en betydelig hjælp i de første år, hvor prioritetsafdragene er store, idet man skærer toppen af deres skattepligtige indkomst. Jeg tror, en sådan afskrivningsordning vil virke konsoliderende og animerende på det private boligbyggeri, og det lægger vi fra vor side megen vægt på.

Må jeg til slut sige, at vi fra vor side er villige til at gå ind i en forhandling om disse lovforslag. Boligskatten må væk, men alle de andre ting kan vi tale om. Jeg erkender, at et så kompliceret og omfattende lovværk som dette, der berører store befolkningsgrupper, bedst egner sig til gennemførelse på bredt grundlag. Vi vil også fra vor side være villige til at gå ind i en forhandling om disse forslag under forudsætning af, at der vises forhandlingsvilje fra anden side.

Den højtærede økonomiminister bruger så meget talen om samarbejde, samarbejde over partiskellene, om det samarbejdende folkestyre og den slags smuktklingende udtalelser hentet fra det almindelige åndelige